

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli den 17 April 1878, kl. 5 e. m.

*Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6,
i anledning af väckt fråga om kontroll deröfver att ut-
ländske handelsresande erlägga behöriga afgifter till stat
och kommun.*

Uti en inom Andra Kammaran väckt motion (N:o 137) har Herr *O. Toll*, under anförande, bland annat, af de olägenheter, som äro förenade med försäljning och auktion af varor genom ambulatoriska utländska resande, väckt fråga om skärpt kontroll öfver nämnde resandes verksamhet; och sedan Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskott i Utlåtande N:o 23 hemställt, att förevarande motion måtte förklaras icke böra till någon Riksdagens åtgärd föranleda, har Andra Kammaran, med afslag å Utskottets hemställan, och i enlighet med en reservants förslag, beslutit,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t skulle anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes underkasta nu gällande näringslagstiftning, i hvad den angår utlänningar, en revision i syfte att förhindra att utlänningar här i landet idka handel utan att erlägga skatt till staten och kommunen, samt att Kongl. Maj:t behagade fastställa de inskränkningar i den utlänningar nu medgifna näringsfrihet, som för nämnda ändamål kunna finnas nödvändiga, äfvensom skärpa ansvarsbestämmelserna för oloflig handelsrörelse och meddela förskrifter, som underlätta vederbörande myndigheters kontroll öf-

ver iakttagandet af de för utländingars näringsfrihet stadgade vilkor;

hvarefter Första Kammaren behagat hänvisa detta ärende för vidare utredning till sitt Tillfälliga Utskott N:o 2.

På sätt Andra Kammarens Utlåtande närmare redogör, återfinnes näringslagstiftningen uti ifrågavarande hänseende uti Kongl. Förordningarne den 18 Juni 1864 och den 28 November 1871, genom hvilka författningar bland annat stadgas: att på särskild pröfning af Öfverståthållare-embetet i Stockholm och Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länen skall bero om utländsk man eller qvinna, som erhållit Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att i riket vistas, må idka handel, eller fabriksrörelse, handverk eller annan handtering *i stad*; att ansökning om näringsyrkets utfövan *i köping eller på landet* skall underställas Kongl. Maj:ts omedelbara pröfning; att utländing, som ej undfått rättighet att i riket kringföra varor till salu icke utan särskildt i stadgad ordning meddeladt tillstånd är berättigad att till biträde vid sådan handelsrörelse gagnas; att vederhäftig borgen eller annan säkerhet för utskylder till staten och kommunen under tre år skall ställas; samt att för förseelse emot lagbuden bötespåföljd från fem till två hundra kronor kan ådömas.

I sammanhang härmed har Andra Kammarens Tillfälliga Utskott jemväl fästat uppmärksamheten å föreskriften i 16 § Bevillningsförordningen af innehåll att »Utländing, som reser omkring i landet och för »egen eller, såsom utskickad, för annans räkning bjuder ut eller slutar »handel om utländska varor» skall erlägga viss afgift till kronans uppbördsman i stad emot qvitto å tryckt blankett, som af Kongl. Statskontoret tillhandahålles.

Sistnämnda föreskrift återfinnes redan i Bevillningsförordningen den 17 Maj 1861 och således på en tid då ännu icke nu gällande handelsfrihet för utländing blifvit medgifven. Vid uppmärksam granskning af ordalagen och i betraktande af nyss anförda förhållande torde det med fullt skäl böra antagas, att föreskriften icke afser något berättigande för utländing att i riket drifva verklig handel utan endast anvisar huru utländing må kunna erhålla rätt att upptaga order eller enligt medförda prof utbjuda varor. Lagstadgandet torde emellertid icke öfver allt tillämpas så restriktivt och en ledamot af Andra Kammarens Tillfälliga Utskott har upplyst att magistraten i en sydsvensk stad låtit för utländsk handlande anställa varuauktion, ehuru det otvifvelaktigt var magistraten bekant att utländingen hvarken undfått tillstånd att i riket vistas, eller erhållit rätt idka handel, eller ställa säkerhet för utskylder.

Genom 1864 års författning åter har, såsom ofvan är nämndt, tillfälle blifvit lemnadt för utländing att drifva verklig handel; men det förefaller Utskottet som skulle lagbestämmelserna angående behörig kontroll hafva sin fulla tillämplighet egentligen på handelsrörelse, som längre tid drifves på ett ställe, men icke på den ambulatoriska rörelsen och minst på hastiga realisationer, hvilka, efter hvad upplyst är, i ganska stor skala ega rum jemväl på landsbygden.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskott upplyser, att den bevillning, som under år 1875 blifvit påförd och uttagits af utländske handelsresande, uppgått till icke mindre än 79,140 kronor. Utan fara för misstag torde det dock kunna antagas att detta belopp åtminstone hufvudsakligen utgått på grund af Bevillningsförordningens bestämmelse samt att följaktligen den betydliga verkliga handel, som utländingar under de senare åren fått till äfventyrs med tillstånd utöfva i riket, egt rum utan att behöriga utskylder till stat och kommun blifvit erlagda.

Utskottet delar jemväl Andra Kammarens åsigt att för förseelser emot näringsförfattningen skärpta ansvarsbestämmelser erfordras. Utskottet har sig bekant åtminstone ett fall, då utländingar, som utan tillstånd idkat handel, blifvit lagförde och dömde till bötespåföljd, men då verkställighet af domen skulle ske hade de skyldige med sitt gods lemnat riket; och mera än sannolikt torde det vara att, då lagen icke medgifver beslags läggande å varorna, åtskilliga sådana fall hafva inträffat.

Med åberopande af hvad Utskottet och en reservant emot Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts Utlåtande anført, anser Utskottet sig ega fullgiltiga skäl till dess tillstyrkande,

att Första Kammaran må biträda Andra Kammarens ifrågavarande beslut.

Stockholm den 17 April 1878.

På Utskottets vägnar:

W. STRÅLE.
